

[Pia Kjærsgaard]

Jeg forventer, at Fremskridtspartiet stiller ændringsforslag, så vi får pillet flygtningedelen ud af dette forslag; så vil vi sandsynligvis støtte det, ellers ikke.

Glønborg (KRF):

Til det første element skal jeg kun fremhæve et enkelt aspekt i sagen, bl.a. på baggrund af den socialdemokratiske ordførers bemærkninger. Kristeligt Folkeparti er enig i, at vi bør give de ældre opmuntring og støtte, så de længst muligt kan blive i egen lejlighed og derved regnes for selvstændige, værdige mennesker.

Vi deler derimod ikke betænkkeligheden ved, at pensionisterne selv må bære 10 pct. af en eventuel højere husleje. Hidtil har man kunnet sige til en pensionist: Gå bare hen og lej en dyrere lejlighed, det koster dig reelt ikke en krone! Det er egentlig ikke nogen særlig moralsk ordening og er egentlig heller ikke udtryk for respekt for mennesket – idet man egentlig viser respekt for mennesket ved at ordne tingene sådan, at et menneskes valg også får konsekvenser. At man har frihed til at vælge sig en dyrere bolig, men så må betale en rimelig, mindre del af det selv, ser vi som en forøget respekt for den ældre medborger.

Den anden del, vedrørende boligstøtte til flygtninge, ser vi som et eksempel på, at man fremskaffer mere fleksible løsninger på flygtningenes boligproblemer. Vi mener, at det vil medvirke til, at det bliver nemmere at finde den rigtige bolig til den enkelte flygtning.

De tre sidste dele skal jeg ikke sige noget om. De viser blot, at der har været nogle problemer, og at man nu har fundet nogle rimelige løsninger på dem.

Jørgen Tved (FK):

Jeg tror, at det er almindeligt kendt her i Folketinget, at Fælles Kurs, når det drejer sig om pensionister, ikke mener, at man skal uddele smuler og pebernødder, men at man skal behandle dem som mennesker, der har taget et langt livs slæb, og som derfor også skal have nogle lettelser, jeg havde nær sagt nogle belønninger fra det samfund, de har overladt os andre. Fælles Kurs' princip er, at folke- og invalidepensionisters boliger skal være at betragte som æresboliger, som samfundet gratis burde stille til rådighed.

Jeg siger det, selv om vi godt kan se nogle enkelte små forbedringer, som for os nærmest har karakter af smuler og pebernødder, for vi mener, at det absolut ikke er det, vi kunne forestille os.

Der gives efter forslaget nogle lettelser til flygtninge med hensyn til indskud osv., men som det fremgår af bemærkningerne, er man åbenbart godt klar over, at boligspekulanter eller bolighajer meget ofte bruger flygtninge – fordi de får betalt deres husleje og måske også nogle af de indskud, som de nu kan få hjælp til – til at skære sig en fed bid af kagen, ofte i modstrid med gældende lovgivning. Derfor kunne jeg forestille mig, at man, så snart man har fået en huslejekontrakt fra en flygtning, får den prøvet ved huslejenævn i de kommuner, hvor man har dem – det burde man efter vores opfattelse have i samtlige kommuner – og ellers får prøvet lovligheden af huslejernes størrelse ved en boligret.

Jeg vil godt sige, at jeg har erfaringer fra mange års sagsbehandling i lejerbevægelsen, hvor jeg ved, at mange grove boligspekulanter netop lejede ud til flygtninge eller fremmedarbejdere, som ikke kendte til dansk lejelovgivning. Når disse mennesker helt eller delvis fik betalt deres huslejer af det offentlige, var det en fed forretning for de pågældende boligspekulanter. Derfor kunne vi forestille os, at alle fremmede, som ikke er fuldt fortrolige med dansk lovgivning, og alle fremmede, som får betalt deres huslejer helt eller delvis af det offentlige, får deres huslejer prøvet ved huslejenævn eller lignende instanser, således at man havde sikkerhed for, at det offentlige ikke kom til at fylde nogle af disse bolighajers pengesæk.

I bemærkningerne kan man se, at man er klar over, at problemet er der. Det er det også over for danske borgere eller folk, der burde kende til tingene, og her har man jo nogle bestemmelser om, at man skal kunne trække i overskydende skat hos de mennesker, der har fået for meget udbetalt i boligydelse eller boligstøtte. Vi synes, det er en usmagelig måde at klare problemerne på. Hvis disse mennesker har fået for meget, er det vel dels ikke ret store beløb, der er tale om, og dels kunne man måske regulere i fremtidige boligtydelser. For små mennesker, der måske har nogle forventninger om tilbagebetaling af overskydende skat, kan det ofte være en hård nød, hvis man skal af med et større